

ИЗЪ КРАСОТИ БЪЛГАРИЯ

Скалите край Бълградчикъ

Природата там е изсипала много чудна красота, която едва трябва да види.

На колелета всрѣдъ природата

— Готова ли си, хайде да тръгнеме? — казва багажчика на Стефо. — Времето и за тебъ има. Днес времето е чудесно, Синии разходки ще бъдат.

— Готова сумъ, готова, починали съмъ малко. Ами ти изказа ли болко?

— Да, той е вече на изгън, но чака! — Е, на каде сега? На четвърти поясък? Конизберат? Извини азът. Хайде съмъ Сръдца-гора.

— Чудесно не биде! — обяснява Стефо, и ти държи вратата, така ще я закусяш. Скори, излязъши отъ вагона, тръгваше променливото време на гръден ден.

По-край посето на реални настъпи, видяхъ след ливади. И колко много пъстро същество наистина има, на най-много червени макове. Бихъ колега да си оплета външността отъ макове, но, за инстинктът ми съм много изненадан и брада кашата. Тукъ-тамъ, посреща макови нива съ забързателна сърдечка и лабава дъверета.

Ние караме купола успоредно съ Сръдца-гора. Задълъжихъ си съ същия гордост. Старо-златни. Ехъ, какъ си същият за пъти и пъти!

Справороден е пътят! Колко туло не били тамъ, и колко чудни гледки не си се откриха!

Същите вече доста скъпо ве-

чение. Шесто се изкачи нагоре.

Макън се за караше.

— Тръгнемъ да съдържимъ и поти-

като количка, искъп да си по-

чешъ да изчезне пътят ни.

Извини азът.

Сега, всички си съ облечени

напълно, че сме започнали.

— Сега, когато изчезнешъ въз-

нуту, ще видишъ съ моите очи,

— Степо, в лай залуката!

Ехъ, какъ искъп си улязда и поло-

вало сълзите си на полето.

Досетихъ съ самъ малко яз-

ако стояла ми сърдечето

и изчезна вън.

Гледахъ широкия полянка

съ морилски цветове,

а отъ сините балани

зъхна сълзи вътре.

Бъзъ гарданинъ на шайтан

бръкваш мелният чесъм

и шайтанъ ги привествашъ

съ златносъсъните дни.

Извини Петъръ.

Извини, този денъ беше не-

забързан и славенъ за мене.

Диди

Разговорът на ягодите

Лайде края на месецъ май. Въз-
ли Стоянова ягодова градина
възникна като ягодите — първи-
ни възприятие на пролетта.

Една сутринъ, когато много
известният, като запечатъ, я-
годите си тръгнаха.

Бербадета пролежа-
ла денъ. Прочеечко ясното утро-
че ягодите били обраси и нареди-
ли конят си къмъ Стоян.

Стоянъ ги напомнилъ внимател-
но и преди всичко остана да
има края.

— Малко следъ като се легна
и ягодите, които пропълчаха на
стълбата изненадаха гълъбъ.

— Дружи! — Слаге ли?

— Но — пропълчаха всички
— Чуда се и се маи, — каза
жада и сълзата. Чуда се,
и също добре, че Стоянъ, когото
има съпруга си грижи за него,
не е възторът? —

— Ш! — Написка ягодата-ци-
ницица.

Ваканция

Наредилъ се из религи-
озни зарадица засълни.
протегнатъ си рачинъ —
вече събогът ще си вземемъ!

Цяло лято щъпничко
ще лудуват като птички,
и пълният, и отъ появъто
и на сълзите края морето.

Искамъ съ бузнички червени
всички бодри осеневи
да се видятъ пакъ на есенъ,
да ме ради тази писънъ!

Веса Паспалева

Майка

Пакъ на вънъ улаже пройзлятъ,
цъвънъ изненада гълъкъ,
като изворъ чистъ на вълнъ
радостът въ гърди ни бника.

Ти си възнушила бълъ,
съ боснички крачета риташъ-
зълъ края твой съ навела,
две терличета допълватъ.

Леко ми е, нямамъ гръжи,
шомъ си весело и зараро —
въсъ като въ наша хина
шадро сълънчеви огъръ...

Струва ми се, по-заставна
на сълза отъ мене.
Рожбите, да ми си живи,
трижъ блажъ благословече!

Веса Паспалева

Марий

ТУРИСТЪ

В.П. Невезевъ

1. Ще о- тида изланика-та вътъръ дима дачичъ.

Ще пребрада пред-га-та-ма-да и събъръзъзътъ.

2. Танъ отъ уръв каменана
спуска се потоък игрища;
струи сребърни разлаки {
и лудува като жимъ.

3. Съмъ из гластата албара,
съмъ сръдъ полскътъ забра —
ще лудуватъ ше пете

4. Ще накъсамъ машъ тънките
перущики, горски кръзи,
и съзъмъ букашъ тогава
съмъ съ грави пакъ съмъ

Ил. Желевъ

ГИМНАСТИКА

на УМА

Нови задачи

1. Кристосовина

1.	3 2 1 4 5 6
2.	3
3.	Р А И Т О
4.	В А Р А Т И
5.	В Е Р И Н Д А
6.	Е Л Е Н
7.	4

Водоражъ: 1. Нико,
кото искъо лето грабъ да прите-
кае; 2. Дърво; 3. Азовъ;
4. Боязливъ; 5. Планинъ въ-

България; 6. Гарско избиение;
7. Мажко име.

Отъсно: 1. Вестниче,
кото има много обичай.

2. Презинъ на артистъ отъ На-
родния театър е, кървътъ три
буки са искъо засълни, за-
дравишиятъ три не е искъо старо.

Хр. Пеневъ
Ил. Желевъ
Купихъ ли си
зарваничъ читанка

„ЗЕЛЕНЪ ЗДРАВЕЦЪ“

Първата българска ЗДРАВНА ЧИТАНКА „ЗЕЛЕНЪ ЗДРАВЕЦЪ“

отъ д-ръ Н. Станчовъ и Вл. Русалинъ е най-необходимото здравно четино
за всичко дете. Читаната за баботи и настолни в също 10 лева вместо 20
— за да може всичко здравче да я притежава!

ръдостъ. Нашътъ сочи ландъни,
съвони и земликови градини,
красиши долини и бури ни-
вата ги има.

— Ами какво ще остане за
българчеста, кото тъй обичаш
и засълни?

— Имъ и тъль, мое, момче!
Не искаш ли да видишъ засълни?
Надълъкъ колко засълни — засълни
— Кога удряшъ те гърди
и премърдяшъ ги бели ученици.
Азъ много обичашъ засълни!
— доколко чисто Стоянъ. После
той не отнесъ чрезъ пруги работни
ни за да видишъ колко съмъ
красива възрастъ.

— Патинъ! — Патинъ! Но
съмъ ще отнесъ тази —
засълни азъ що чудна засълни форма.

— Може и съ вериги —
допълни възражателъ.

— Мене чисто — съзълни
— изчезна вънъгътъ.

— Мъчътъ — съзълни за
засълни и засълни дълъбъ.

— Ам — засълни сърдичното
и отвори съзълни си очици —
Ати ще си притиснешъ до тебъ
непрежу, когото легътъ.

— Добре Стоянъ! Може
да събудишъ чисто Стоянъ —
а ти ей изморенъ! А туръ
да съмъ рано — нале пеперуди
и затвари очици.

— Лена юни! — добре плю-
сърдично и сърдъчно си
засълни до другата си.

— Лека юни! — променяша
и засълни дълъбъ.

— Тъи юни! — настоли съзълни
съзълни и засълни дълъбъ.

Редакцията очаква само на редо-
вността на абонантъ — да си пла-
щашъ абонамента!